

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

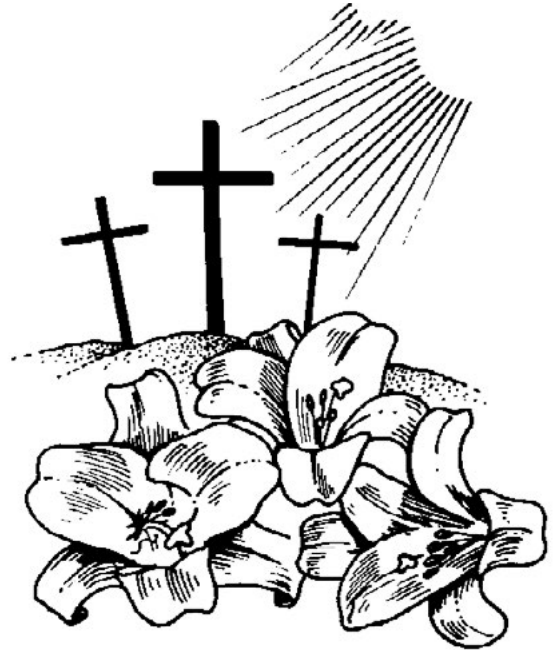
Jeigu grūdas nekris į žemę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, o jeigu apmirs, duos gausių vaisių. (plg. Jn 12, 24)

Mielieji,

Atsakymas, kas yra Velykos, telpa šitame Jėzaus palyginime. Čia ir grūdo kančia, ir mirtis, ir tamsa žemėje, ir apleistumas, ir žaizdos, ir galiausiai prasikalęs naujas želmuo, kuris, išlindęs iš žemės tamsos, saulės ir lietaus globojamas, turi galimybę duoti naujo derliaus vaisius. Jėzus, Žmogumi tapęs Dievas, yra tas grūdas, kurį Dievas sėja į mūsų žemės tamsą, į nuodėmės sukeltą naktį ir mirtį, į nemeilės iššauktą vienišumą ir šaltį, kad parodytų, jog yra kitas gyvenimas, kitoks gyvenimas. Mes visi taip, kaip ir Jėzus Kristus, esame į šitą žemę pasėti grūdai. Belineka apsispręsti, ar pasinaudodami savo žmogiška laisve tenkinsimės tik šios žemės ir šio gyvenimo pilkšva laime, ar sieksime amžinojo gyvenimo šviesos ir gaivumo.

Velykos yra apsisprendusiųjų vilties ir džiaugsmo šventė. Apsisprendusių turėti „apsčiai gyvenimo“. O tokį apstumą laiduoja tik amžinas Dievas. Tačiau kad būtume tarp apsisprendusių, reikia išdrįsti „paleisti“ šitą gyvenimą iš savo kontrolės ir pradėti gyventi tikint, pasitikint ir atsiduodant Dievo valiai.

Kaip mes ją galime žinoti? – paklauskite. Mes ją galime žinoti, nes Jėzus, Dievo Sūnus, per savo Bažnyčią ir Bažnyčioje mums ją apreikia. Reikia tik tinkamai įsiklausyti į savo sąžinės balsą, į Šventosios Dvasios įkvėpimus, kuomet skaitome ir girdime Dievo žodį ir atpažįstame Dievo veikimą Jo sakramentuose.

VARPO GAUSMAS

*Balandis, ateina Velykos.
Žibučių žiedai pamiškėj,
Suskinsiu puokštelę mažytę,
Tegul jinai ilgai žydės.*

*Suskambo varpas bažnyčios,
Kviečia pasimelst nuoširdžiai.
Vaikystę man primena jisai
Ir gausmas – atminty nuo senai.*

*Naujai pasipuošus bažnyčia,
Kiek meilės ir triūso įdėta į tai.
Gal šventėms sugrįžta kas šičia,
Juos kviečia tikriausi jausmai.*

*Ir gauskite skambūs vargonai,
Įkvėpkit tikėjimo, meilės, vilties.
Nurimkim po ilgų klajonių,
Lai džiaugiasi širdys išties*

Tam, žinoma, reikia laiko. O kad turėtum laiko, reikia pastangų jo turėti. Reikia mokytis susidėlioti, kas ir kiek dienoje, savaitėje, metuose yra svarbu. Ar Dievas yra svarbu? Ar amžinas gyvenimas yra svarbu? Ir nuo to, kaip ir kiek yra svarbu, priklausys, kaip ir kiek turėsime tam laiko. Nujaučiame, kad laikas yra ribota duotybė, ir nepaisant to, ar taupiai, ar netaupiai jį naudoji, jis vis tiek eina, byra kaip sausas smėlis pro pirštus. Bijome, kad pritrūksime laiko, kad jo neužteks tam, kas svarbu. O svarbiausia, kad nebeliks laiko patirti ir dalintis Meile.

Betgi Dievas yra Meilė. Ir jeigu Dievas yra amžinas, Meilė yra amžina, ir tada Meilė yra be ribų. Šitas laikas gali pasibaigti – ir pasibaigs. Bet ne tas laikas, kuris skirtas ir praleistas meilėje. Todėl ir manau, kad yra svarbu mylėti, tikėti ir pasitikėti Dievu. Čia ir yra Velykų džiaugsmo šerdis – amžinai mylintis Dievas amžina Meile dalinasi su tos Meilės nuolat trokštančiu, ją prarasti ar jos netekti bijančiu žmogumi.

Po Velykų turėsime gyventi jau kaip Prisikėlimo žinios perkeisti žmonės: būsime ramesni, džiugesni, dosnesni. Ir taip pasaulis pažins, kad verta priklausyti Kristui ir Jo Bažnyčiai, nes tai iš tiesų keičia mano, tavo, mūsų visų gyvenimą. Džiugu, kad balandžio 19 dieną

Ona Striškienė

vėl rinksimės po Mišių į parapijos namus pokalbiui-diskusijai apie tai, kas yra ir kokia ji – mūsų parapijos misija. Viena aišku, joje mes turime patys būti ir kitiems liudyti Velykų žinią. Einame sąmonėjimo keliu, krikščioniško sąmonėjimo. Apie tai, kokie esame ar galime būti, skaitome jau nebe pirmame laikraščio numeryje susipažindami su kun. Michael Gimimo parapija. Tikiu ir linkiu, kad prasidėjęs ir iki Sekminių besitęsiantis velykinis laikotarpis iš tiesų bus atnaujinto asmeninio ir bendruomeninio gyvenimo laikas.

Balandžio mėnesio darbai laukuose, daržuose ir soduose tegul būna ir darbas arba, tiksliau, sėja, kurią atliksime ir savo sielose. Čia taip pat reikia tinkamai paruošti dirvą, laiku pasėti (ir svarbu – gerą sėklą), o sulaukus želmens, jį tinkamai prižiūrėti saugant nuo piktžolių ir netinkamų oro sąlygų. Mūsų sielos yra begaliniai trapūs daigeliai. Kaip ir mūsų gyvenimai ne mažiau trapūs: reikia dieviškos Kūrėjo pagalbos ir užuovėjos, kad sau ir Jam sudaigintume naują amžino gyvenimo derlių.

O Krekenavos Stebuklingoji Dievo Motina – Malonių Versme, gaidink mūsų gyvenimo sėją savo motinišku užtarimu.

Velykiniu „aleliuja“ su Jumis dalinasi

kun. Gediminas Jančiūnas

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

5. Gražios bažnyčios ir kiti melai

Krikščionybė be mokinystės – tai krikščionybė be Kristaus. (Dietrich Bonhoeffer)

Kai mes atvykome į Gimimo parapiją, buvo aki-vaizdu, kad jos egzistavimo tikslas – išlaikyti *status quo*: sutikti narius ten, kur jie yra, ir padėti jiems patogiai ten ir likti. Parapija įgalino, ir netgi drąsino, narius išlikti reikliais vartotojais ir nesirūpinti niekuo kitu.

Gimimo parapija skendo beprasmybėje, nes neturėjome nei įsivaizdavimo, kaip ieškosime pražuvusių, nei plano, kaip padėsime dvasiškai augti ir bręsti jau esamiems mūsų nariams. Netgi nebuvo tokio supratimo, kad reikia kažkokio rimto pokyčio, o juo labiau – kaip tai padaryti.

Avery Dulles pasiūlė, kad tinkamiausias Bažnyčios apibrėžimas yra „mokinių bendruomenė“. Mes pridurtume, kad kardinolo Dulles naudojamame žodyje „mokinys“ yra ir kitas žodis – „augantis“. Taigi Gimimo parapijos tikslas yra auginti bažnytinius žmones ir ieškoti pražuvusių, kad būtų galima visiems padėti tapti augančių mokinių bendruomene. Mokiniai yra studentai, kurie auga mylėdami Dievą ir mylėdami kitus taip, kaip Jėzus mus mokė.

- Ne vieta yra svarbu, bet asmuo.
- Tai ne pareigų išpildymas ar paprasčiausias sakramentų teikimas, tai kito sekimas kelyje.
- Tai ne programos ir tarnystės, tai žingsniai tame augimo kelyje.

Kitais žodžiais tariant, tikslas yra atsivertimas, o po to – nuolatinis atsivertimas. Mokinys praauga nuodėmę ir save naikinantį elgesį. Mokinys noriai žengia keliu, kuriame vis labiau ir labiau miršta nuodėmei ir savanaudiškumui, kad Kristus galėtų gyventi jame. Tai reikalauja veikti. Pastorius Erwin McManus kai ką svarbaus pastebi apie penktąją Naujojo Testamento knygą, kurioje Bažnyčia aprašoma savo pirmoje, tyriausioje ir labiausiai herojiškoje išraiškoje. Tik pagalvokite, ji vadinasi Apaštalų *darbai*. Jie dirbo, darė dalykus. Tiksliau sakant, jie darė, ką Viešpats jiems liepė daryti. Taigi kas tai yra?

1. Mokiniai myli Dievą

Ir jie tai daro trimis būdais. Evangelijoje pagal Matą, 22 skyriaus 37 eilutėje Jėzus mums sako: „Mylėk Viešpatį Dievą visa širdimi, visa siela ir visu protu“. Tai ypatinga strategija. Mūsų protas valdo mūsų mintis ir vadovauja mūsų jausmams. Mūsų širdis valdo mūsų jausmus ir vadovauja mūsų gyvenimui. Mūsų siela valdo mūsų gyvenimą ir vadovauja mūsų likimui. Tai, ką mes garbiname, veikia mūsų mąstymą, jausmus ir gyvenseną. Mokinys yra kviečiamas atsisakyti netikrų dievų – pinigų, jėgos, malonumo, sekso – garbinimo ir sugražinti Dievą į Jam priklausančią vietą. Mūsų mąstymas, jausmai ir visa būtis tampa vis labiau ir labiau susieti santykio su Dievu.

Katalikams Eucharistija yra šaltinis ir viršūnė mūsų krikščioniško gyvenimo ir garbinimo, nes joje sutinkame patį Kristų. Mokiniai visiškai ir aktyviai dalyvauja Eucharistijos šventime kiekvieną savaitę (apie tai plačiau kalbėsime kituose skyriuose). Bet „šaltinis“ ir „viršūnė“ neišvengiamai sako, kad tarp vieno ir kito yra dar kažkas.

Mokiniai derina bendruomeninį garbinimą bažnyčioje su kasdiene privačia malda. Mokiniai auga vis labiau pamildami Dievo žodį Šventajame Rašte, klusniai skirdami laiko jį pažinti ir išmokti jo alkti. Kasdienės Mišios, adoracija, Valandų liturgija, pamaldumas Marijai, ypač rožinio malda, dažna išpažintis, atgaila, dalijimasis ir pasninkas gali būti rimti įrankiai brandžiai mokinytei pasiekti. Kita vertus, kelios minutės vienumoje su Dievu kasdien, padėjus į šalį klaviatūras ir technologijas, gali būti gera vieta pradėti.

2. Mokiniai myli žmones

Jėzus taip pat įsakė: „Mylėk savo artimą, kaip save“ (Mt 22, 39). Kad mylėtum artimą, kaip save, pirmiausia turi mylėti save. Mokiniai myli save ne pataikaudami sau, bet tinkamai savimi pasirūpindami.

Jėzus skyrė laiko tinkamai savimi pasirūpinti. Evangelijose skaitome, kad kartas nuo karto Jis pasišalina nuo minios, ir netgi nuo savo draugų, kad pabūtų vienas. Tuo metu Jis atsigauja ir atnaujina savo santykį su Tėvu. Žinoma, Jis išdalina save kitiems, bet tik po to, kai leidžiasi pats būti pripildytas. Tai yra pavyzdys, kuriuo mokiniai turi sekti.

Nors moderni visuomenė stumia žmones į besai-

PAVASARIS ŠAUKIA

*Nesustokime, eikim, nes pavasaris šaukia,
Tegul vėjas apjuos mus glamone švelnia,
O nakties giesmininkės lakštutės sulaukę,
Tesupuos, telinguos sutartine sava.*

*Nerūstaukim, jeigu pratrūko dangus,
Tos ašaros – gėrio, gyvybės šaltinis:
Nuplovusios dulkes nuo skruostų baltų,
Kris jos į žemę ir girdys smiltynus.*

*Nenusiminkim, jeigu užtemo dangus
Ir tamsūs šešėliai pakirto mūs dvasią:
Prasikals žalias daigas ar žiedas kvapnus
Skleis vaivorykštės šviesą – dangaus aromatą.*

Saulutė Genovaitė Markauskaitė

kišką laiko naudojimą, mokiniai savo kalendoriuose laikosi drausmės. Nes tik drausmingame laiko naudojime galima tinkamai pailsėti, atsigauti ir vystyti santykius. Mokiniai taip pat prisiima atsakomybę rūpintis savimi ir kitais būdais, kaupdami energiją ir išteklius, kurių jiems reikia, kad gyventų pagal Dievo įsakymus. Fizinė mankšta ir tinkama mityba yra šio proceso dalis. Atprasti nuo save griaunančių įpročių, kaip pavyzdžiui, piktnaudžiavimo alkoholiu, priklausomybės nuo nikotino, pykčio nevaldymo ir blogo elgesio, tokio kaip apkalbinėjimai, nešvankybės ar pornografija, – yra tai, ką taip pat daro mokiniai. Kaip Matthew Kelly vykusiai apibendrina, visa tai, apie ką mes kalbame, yra gyvenimo būdo keitimas.

Mūsų rūpestis savimi yra reikalingas tam, kad galėtume mylėti kitus. Bažnyčia, apie kurią skaitome Apaštalų darbuose, buvo tokia patraukli būtent todėl, kad jos nariai mylėjo vienas kitą nesavanaudiškai ir nuoširdžiai. Ir Jėzus pažada, kad būtent tokia meilė bus tikrasis Jo sekėjų požymis (plg. Jn 13, 35). Tai aki-vaizdžiausias Dievo Dvasios vaisius ir galingas mūsų skelbiamos žinios įrodymas. Rick Warren sako: „Jeigu bendruomenėse nariai tikrai mylėtų vienas kitą, turėtume uždaryti ir užrakinti duris, norėdami sulaukyti žmones, norinčius patekti vidun.“

Mokiniai myli kitus pradedant tais, kurie yra arčiausiai jų tą dieną: visų pirma jų šeimos, bet taip pat jų bendradarbiai ir draugai. Be to, jų meilė pasireiškia ir konkrečioje vietinėje bažnyčios šeimoje (parapijoje), kuriai jie įsipareigojo ir stengiasi likti tam įsipareigojimui ištikimi. Žmonės, kurie plaukioja nuo vienos parapijos į kitą, kartais tiesiog žaidžia žaidimus su Dievu ir vengia savo tikrosios atsakomybės, kurioje reikia dalintis ir tarnauti.

Meilė artimui reikalauja kantrybės, švelnumo,

maloningumo (plg. Ef 4, 2), o taip pat rūpesčio, kurio išraišką galima pavadinti tarnavimu (plg. Jn 15 12), apie ką kalbėsime vėlesniuose skyriuose. Galiausiai jų meilė pasiekia kiekvieną sutiktą ir pasireiškia tarnavimu ir misija.

3. Mokiniai kitus daro mokiniais

Nuo pat pradžių *būti* mokiniu reiškė taip pat ir *daryti* mokiniais kitus. Kada Jėzus pašaukė pirmuosius mokinius, Jis jiems pažadėjo vieną dalyką: jie bus mokinių žvejais (plg. Mt 4, 19). Tai yra tai, ką jie darė, ir tai, ką mokiniai visada turi daryti. Bažnyčia užsiima mokinių žvejyba, nes mes gyvename tikėjimu ir augame jame tik dalindamiesi tuo tikėjimu su kitais.

KUR PRADĖTI

Pirmas žingsnis. Nustatykite savo misijos ribas

Katalikiškoje kultūroje pagrindinė Visuotinės Bažnyčios organizacija yra „parapija“, ir šis terminas naudojamas nurodyti labai specifinę geografinę teritoriją. Padaryti mokiniais visų tautų žmones yra Visuotinės Bažnyčios misija. Bet kiekviena vyskupija ir parapija gauna tos misijos dalį, geografinę teritoriją, kurioje tą misiją galėtų įgyvendinti. Mes nesame čia, kad tiesiog tarnautume bažnyčioje susirinkusiai žmonių grupei, mes esame čia, kad pasiektume visus tuos, kurie gyvena parapijoje.

Mūsų Gimimo parapija užima tam tikrą geografinę teritoriją, kurioje gyvena tikintys ir netikintys žmonės, ir mūsų užduotis yra išpildyti Bažnyčios misiją šioje teritorijoje – ieškoti pražuvusių ir padėti jiems tapti Jėzaus mokiniais. Mūsų parapijoje yra 15 tūkst.

namų ūkių, tikriausiai apie 50 tūkst. žmonių. Šiuo metu 8 tūkst. iš jų yra susiję (kad ir kaip stipriai ar ne) su mūsų bažnyčia. Mūsų diskusijos naudai, tarkime, kad maždaug 16 tūkst. priklauso kitoms krikščioniškoms bažnyčioms. Būkime dar dosnesni ir manykime, kad dar 8 tūkst. bažnyčių lanko kitoje parapijoje. Tačiau, kad ir kaip besikaičiuosime, vis tiek paaiškėja, kad mūsų Gimimo parapijoje gyvena daugiau kaip 10 tūkst. jokios bažnyčios nelankančių žmonių. Jie ir yra potencialūs mokiniai mūsų misijos ribose.

Antras žingsnis. Savo misijos ribose įvardinkite, kas yra „pražuvęs“

Katalikų parapijoms nekyla problemų su klausimu „kur?“. Bet joms dažnai sunkiau atsakyti į klausimą „kas?“. „Konkretumo skandalas“ yra tam tikra teologinė idėja, kad tam tikras konkretus asmuo (Jėzus iš Nazareto) yra visuotinai svarbus. Dievas yra amžinas ir todėl neapribotas laikinuoju pasauliu, o žmonės – apriboti. Dėl tos priežasties Kristus pasirinko tam tikrą momentą istorijoje ir vietą planetoje, kurioje galėtų mus atpirkti. Neatrodo labai teisinga, bet taip veikia Įsikūnijimas. Dievas pradėjo visų žmonių išganomąjį veikimą konkrečioje vietoje, konkrečiu laiku, su konkrečiais žmonėmis. Tikriausiai viena iš didžiausių kliūčių pradėti mokinių žvejybą yra nenoras pradėti nuo kono konkretaus. Neatrodo teisinga, bet būtent taip veikia mokinystė. Norėdami pasiekti pražuvusius, turime juos kuo konkrečiau išivardinti.

Mūsų parapijoje mes ieškome Timo. Timas yra konkretus asmuo mūsų parapijos ribose. Timas yra geras žmogus. Jeigu susitiktumėte su juo vakarėlyje, o tai labai tikėtina vieta jį sutikti, jums jis patiktų. Jis

TRYS KRYŽIAI

*Trys kryžiai ant Golgotos kalvos,
Du jų – plėšikų žydų tautos,
Vidurinis – šventosios aukos,
Puolusiam žmogui gelbėt skirtos.*

*Dešinys irgi palaimingas,
Nors mirė ant jo nuodėmingas,
Sužeistos sielos, kaltas žmogus
Ir jam užvertas buvo dangus.*

*Tik atgaila lemiama mirksni
Į kaltąjį atkreipė žvilgsni
Kenčiančio Kristaus kartu su juo,
Kad žemės vargšus išgelbėtų šios.*

*Už atgailą – pažadas Dievo:
Priekaišto jam nebus nei vieno,
Rojaus vartai jau bus atkelti,
Ten išsiilgę lauks jo šventi.*

*Pražūtis kryžium tapo kairys,
Čia neužklydo ir dėmesys
Atlaidžiojo Viešpaties Jėzaus,
Nes priekaištai nuo jo aidėjo.*

*Mirė žmogus be ateities,
Be trupinio menko vilties,
Jėzus padėt jam negalėjo,
Nes vargšo širdis taip norėjo.*

*Suklupkim po Kryžiumi Jėzaus,
Išganytojo savo brangaus,
Ant jo mūsų Dievas kentėjo,
Šventą kraują čia Jis išliejo.*

*Pašventino medį niekingą
Kraujas šventas, ne nuodėmingas,
Ženklu meilės tapo žmonijai,
Nevergaus žmogus tironijai!*

*O Kryžiau, Jėzaus šventasis,
Kovos ginkle, mūs galingasis,
Padėk įveikti pikto kėslus,
Kad nežūtų nei vienas žmogus!*

Sveikiname!

**Viešpatie,
tu man
skirtoji dalis ir
mano taurė,
mano likimas –
tavo rankose!
(Ps 16, 5)**

Nuoširdžiai sveikiname buvusį ilgametį Krekenavos parapijos ganytoją kan. Petrą Budriūną, balandžio 14 dieną švęsiantį garbingą 50 metų kunigystės jubiliejų. Ta proga balandžio 14 d. 8 val. šv. Mišiose meldsimės už kanauninką Petrą linkėdami Dievo palaimos ir Švč. Mergelės Marijos globos.

Parapijiečiai ir klebonas kun. Gediminas

yra išsilavinęs, tvarkingai rengiasi, yra sėkmingas tame, ką jis daro. Timas yra vedęs ir turi vaikų. Jis turi gražius namus ir patogų gyvenimą, vairuoja gerą mašiną. Timas visą savaitę dirba ir mėgsta savaitgaliais ilsėtis. Sekmadienio rytus praleidžia arba golfo lauke, arba stebėdamas varžybas. Kur jis yra? Jis tikrai nėra bažnyčioje. Jis niekada nebūna bažnyčioje, nebent, žinoma, per kieno nors vestuves arba laidotuves. Jam net nekyla mintis, kad reikia būti bažnyčioje. Timas yra kultūrinis katalikas, parapijos religinio ugdymo programos produktas. Bet Timas tikrai nėra tikintysis.

Jo tikėjimo supratimas yra daugiau formalus nei praktinis, labiau susijęs su emocijomis, terminų nesupratimu ir greičiausiai teisėtais priekaištais. Dievas, tikėjimas, bažnyčia, religija ir Da Vinčio kodas yra persipynę ir susimaišę Timo mąstyme ir šis mišinys yra neperprantamas. Gali būti, kad Timas ilgainiui prisiėmė abejingumo laikyseną, bet tikėtina ir tai, kad jame yra ciniškumo ar net paniekos. Jeigu jis išsiskyręs, situacija dar labiau komplikuojasi dėl įstatymų, kurių jis nesupranta ir kurie jam atrodo neteisingi. Ir aišku, jis gali turėti nemažai kitų priežasčių nemėgti Bažnyčios.

Timas yra geras žmogus. Tačiau gyvenimą gyvena pagal savo nuostatus, ir, atrodo, kad, kuo toliau, tuo sunkiau jam darosi pagal tuos nuostatus gyventi. Darbe ir namuose jis patiria vis daugiau streso ir įtampos. Finansiniai išpareigojimai vis labiau jį spaudžia, o kreditinės kortelės skola darosi nebesukontroliuojama. Taip pat yra ir kitų dalykų, tokių kaip pyktis, depresija, galbūt priklausomybė nuo alkoholio, lošimo ar pornografijos. Timui reikia tikslo. Jam reikia krypties. Jam reikia **gelbėtojo**.

Mes iš tiesų galvojame apie Timą, kada planuojame savo programas ir ruošiamė sekmadienio homiliją. Netgi giesmių pasirinkimas dažnai yra nulemtas to, kas jam, Timui, patiktų, ką jis supratų, ir kas jį paliestų. Kad Timas taptų mokiniu, mes turime ne tik jį žinoti, reikia su juo kalbėtis, jį sudominti ir galiausiai jį įtraukti. Bet labiau už viską mes turime jį mylėti.

Daug kartų, kada pražuvę žmonės sugrįždavo į mūsų bažnyčią, jie mums sakydavo: „Mes esame jūsų Timas“. Kodėl Timas? O kaip visi kiti? Žinoma, mes stengiamės pasiekti ir Timo šeimą bei draugus, bet kartu buvome įsitikinę, kad norėdami laimėti juos, pirmiausia turime laimėti Timą. Buvome įsitikinę, jeigu Timas pradės eiti mokintės keliu, anksčiau ar vėliau prisijungs ir jo žmona, o be to, didesnė tikimybė, kad ir jo vaikai aktyviai dalyvaus parapijos veikloje paauglystės ir ankstyvosios jaunystės metais.

Iš viso to, ką galėjome stebėti parapijos gyvenime, atrodo, kad viskas būtų taip ir veikia. Kada tėtis rimtai prisiima dvasinio vadovo vaidmenį, šeimos pradeda gyventi labiau Dievą garbinantį gyvenimą ir sėkmingai auginti jaunuosius mokinius. Ir atvirkščiai, kada vyrai apleidžia šitą šventą atsakomybę, arba palieką ją tik savo žmonoms, daugelis šeimyninio gyvenimo sričių nukentia ir šeima tampa lengvai pažeidžiama ir gali subyrėti. Labai tikėtina, kad vaikai nustos lankyti bažnyčią, jeigu jos nelankys tėtis. Nors gerbiame ir pripažįstame vienišų mamų herojiškas pastangas nešti šią atsakomybę pačioms, daugelis šeimų mūsų bendruomenėje yra sudarytos iš dviejų tėvų. Taigi sutelkti dėmesį į Timą – nereiškia užmiršti jo šeimos narius, bet iš tiesų reiškia išugdyti jiems tikrą vadovą – šeimos tėvą.

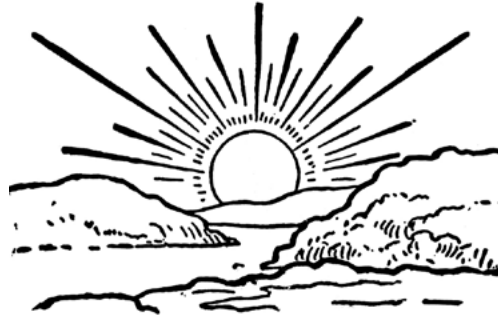
Žinoma, Timas taip pat turi daug bažnyčios nelankančių draugų, taigi jis turi galimybę ilgainiui tapti mūsų bendruomenės atstovu tarp jų. Timas turi priėjimą ir pasitikėjimą ten, kur mes neturime, t. y. tarp katalikų ir ne tik, kurie nesilanko ar nebelanko mūsų bažnyčios.

Timas gyvena Gimimo parapijoje, taigi jis nebūtinai yra tas ir toks žmogus, kurį savo parapijoje turite laimėti jūs. Bet tikrai yra kas nors jūsų bendruomenėje, ką turėdami mintyje, jūs galite susidėlioti savo evangelizacinę programą. Apsibrėžkite to žmogaus aplinką, interesus, išsilavinimą, motyvaciją, baimes, priežastis, kodėl jis neateina į Bažnyčią ir ką jis vietoj to daro.

MANO ELDORADAS

*Ieškojau laimės aš pasaulyj, –
Mes ieškom jos visuos keliuos.
Ieškosim jos, kol švies mums saulė,
Ir nesitrauksim atgalios.*

*O aš neieškau Eldorado...
Turtų, brangakmenių gana.
Manau, to krašto nieks nerado,
Nes žmogui lobių negana.*

*O mano lobiai – tikras draugas,
Sodų baltumas ir daina,
Svyruoklis beržas, vyturėlis...
Man Eldoradas – Lietuva.*

*Čia rytą aukso imk, kiek nori...
O koks žydrumas mūs dangaus!..
Ir šito lobio lengvas svoris –
Širdies, pečių neslėgs žmogaus.*

Vincas Steponavičius

PAVASARIS VADAKTĒLIUOSE

Svajonė Lapiniauskienė

Ant kalvelių, juosiamų Nevėžio kilpų ir į jį įtekančio Vadakties upelio, 10 kilometrų į šiaurę nuo Krekenavos, įsikūrusi Vadaktėlių gyvenvietė. O joje ant aukštokos kalvos iškilusi Šv. Jono Nepamuko bažnytėlė, bent kartą per mėnesį sukviečianti šalimais jos ar kelių kilometrų atstumu gyvenančius, taip pat anksčiau gyvenusius, bet su prisiminimų ilgesiu sugrįžtančius gimtinėn parapijiečius į sekmadienio šv. Mišias. Viliuosi, kad jie, to nuostabaus ir Dievo akiai mielo kampelio žmonės, neskaitė jau senokai (2007-02-06) „Panevėžio balse“ išspausdinto straipsnelio („Vadaktėlių bažnyčią saugos valstybė“), kuriame Vadaktėliai apibūdinti kaip „nykstantis kraštas“, esą 10–12 tikinčiųjų bažnyčioje šv. Mišių metu, nesimato jaunų veidų...

Ak, nepaliaujamai tekanti ir niūriausioms prognozėms nepasiduodanti Gyvybės versmė, leidžianti nauja dvasia atgimti ir žemei, ir žmogaus sielai... Ir štai, jau penkis mėnesius, Vadaktėlių parapijos administratoriaus kunigo Gedimino iniciatyva ir širdies troškimu, kiekvieną antradienio popietę mažyčiai Vadaktėlių parapijos namai prisipildo jaunatviško klegesio ir šurmulio. Vaikų tėvelių rūpesčiu čia net šalčiausiomis praėjusios žiemos dienomis buvo šilta ir jauku.

Parapijos namuose susibūrė dvi grupės: vaikų ir

jaunimo. Kiekvieną susitikimą stengiamės organizuoti pagal iš anksto susitartą struktūrą: dalį laiko skiriame įvairiems savanorystės darbams parapijoje (bažnyčios, parapijos namų, aplinkos tvarkymui), ugdymui (ruošimuisi šv. Mišioms, mokymuisi skaityti skaitinius, pasiruošimui išpažinčiai, bažnyčios puošimui). Dalį susitikimo laiko skiriame įvairiems sportiniams ir stalo žaidimams. Taip pat visada vaišinamės arbata su kai kada net pačių išsikeptais blynais. Septyni jaunuoliai ruošiasi Sutvirtinimo sakramentui, kuris Vadaktėlių parapijoje bus teikiamas gegužės 17 d. 14 val.

Mokydamiesi prasmingesnio gyvenimo būdo surengėme šventę „Švęsk sekmadienį“, kurioje dalyvavo ir Krekenavos jaunimo grupės „Žolynėlis“ nariai bei besiruošiantis Sutvirtinimui jaunimas. Jaunesnieji šventė Užgavėnės, dalyvavo išvykoje į kino filmą „Meškiukas Padingtonas“. Vyresnieji lankėsi Panevėžio J. Miltonio dramos teatre, kur žiūrėjo spektaklį „Iš nuomščiko gyvenimo“.

Pavasaris jau atėjo ir į Vadaktėlius. Prieš akis – vasaros darbų rūpesčiai: dalyvavimas LJD 2015 „Kur jūsų lobs, ten ir jūsų širdis“ (Lk 12, 34), piligriminis žygis po Krekenavos regioninį parką... ir bendrystės džiaugsmo, tikimės, perpildytas laikas.

Lietuvos jaunimo dienos Alytuje birželio 27–28 d. „KUR JŪSŲ LOBIS, TEN IR JŪSŲ ŠIRDIS“ (Lk 12, 34)

Parapijos jaunuolius, 14 metų ir vyresnius, norinčius dalyvauti LJD 2015, kviečiame įsijungti į pasiruošimo grupės veiklą. Užsiregistruoti galite paskambinę tel. 8 615 53708 religinio ugdymo vadovei Svajonei Lapiniauskienei. Planuojama, jog pirmasis grupės susitikimas vyks balandžio 17 d. (penktadienį).

PADĖKA DALYVAVUSIEMS PARAPIJOS „CARITO“ GERUMO AKCIJOJE

Dėkojame visiems įsitraukusiems į parapijos „Carito“ organizuotą gerumo akciją. Buvo gauta daugiau kaip 40 prašymų patalynei, indams, įvairiems maisto produktams, naujagimių bei vaikiškiems rūbeliams ir vežimėliams, dulkių siurbliui, piniginiams aukoms gauti. Visi stokojančių prašymai, pasiekę parapijos „Caritą“, dėka parapijos žmonių jautrumo buvo išpildyti ir pražydo gerumo medeliu bazilikos gale. Dėkojame visiems už atjautą ir artimo meilės darbus.

PADĖKA BLUSŲ TURGELIO ORGANIZATORIAMS IR AUKOTOJAMS

Dėkojame parapijos Senjorų klubo nariams, įsitraukusiems į įvairius blusų turgelio organizavimo darbus: N. Adamkevičienei, J. Bartuševičienei, B. Bertulienei, A. Pogužinskienei, G. Songailienei, A. Vorienei, A. Žukauskienei. Taip pat dėkojame Krekenavos seniūnijos darbuotojams, padėjusiems pervežti blusų turgelio daiktus, ir visiems aukotojams, jame apsilankiusiems ir savąja 255 € auka už įvairias prekes padėjusiems sumažinti parapijos skolą.

Šiluma parapijos namuose kaulų nelaužo, o Jūsų dosnumas jau po truputį tirpdo įsiskolinimo ledus... Nuo šių metų pradžios prie parapijos namų įrengimo skolos sumažinimo prisidėjote 2 555 €. Džiaugiamės ir dėkojame už Jūsų dosnumą ir supratingumą!

2 % GPM skirti parapijai galite užpildę formą:

- 👉 raštu bazilikos gale arba raštinėje, Upytėje kreiptis į s. Ingą, Vadaktėliuose – į Kęstutį Lapiniauską (turėkite asmens dokumentą),
- 👉 internete (nuoroda www.krekenavobazilika.lt), tam reikalingas parapijos juridinio asmens kodas:

- 👉 Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198
- 👉 Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
- 👉 Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418

2015 metų kovo mėnesio Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (03-01)	170,-	56,-	-
Sekmadienio rinkliava (03-08)	112,-	46,-	-
Sekmadienio (Krekenavoje – atlaidų) rinkliava (03-15)	673,-	61,-	-
Sekmadienio rinkliava (03-22)	230,-	140,-	46,-
ACIES šventės rinkliava (03-25)	240,-	-	-
Verbų sekmadienio rinkliava (03-29)	423,-	195,-	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10, 12 val.

Antradieniais–ketvirtadieniais 8 val.

Penktadieniais 12 ir 17 val. (jaunimo šv. Mišios)

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Balandžio 5 d. 12 val., gegužės 3 d. 14 val.,

gegužės 17 d. 14 val. (tituliniai šv. Jono Nepomuko atlaidai, Sutvirtinimo sakramento teikimas)

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmaisiais mėn. trečiadieniais 15 val.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!

Trečiadieniais 18 val. parapijos namuose
vyksta **Šventojo Rašto studijos**.
Kviečiame į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Sudėtine intencija šv. Mišios už mirusiuosius
aukojamos pirmąjį mėn. ketvirtadienį 8 val. (aukų
dėžutė dešinėje pusėje prie Jėzaus Širdies statulos).

Penktadieniais po 12 val. šv. Mišių parapijos namuose
renkasi **Senjorų klubas**. Kviečiame prisijungti!

**Marijos legiono narių susirinkimai vyksta
šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių. Kviečiame dalyvauti.**

2015 M. KOVĄ IŠKELIAVUSIEJI Į AMŽINYBĘ

Krekenavos parapijoje

Veronika Pakėnienė, 92 m.

Jadvyga Drižienė, 81 m.

Upytės parapijoje

Zita Virginija Levickaitė, 56 m.

Ona Žukauskienė-Bagdonienė, 84 m.

Vadaktėlių parapijoje

Adelė Vertelkienė, 82 m.

Prisiminkime Jūs maldose.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba

II–VI 9–15 val.

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos Caritas vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos parapijos jaunimo koordinatorius, Vadaktėlių parapijos zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

s. Inga Margevičiūtė, tel. +370 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės parapijos zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (8 45) 555 537

Upytės Caritas vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš
anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

2015 M. KOVĄ PAKRIKŠTYTIEJI

Krekenavos parapijoje

Galius Braždžiūnas

Domantas Patrikas Nakrošis

